

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETES - DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

DLUHOPOLSZKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilvtéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

A leány-polg. iskola tandija.

A multkor irt cikkemben nagy vonásokban kifejttem, hogy mily hasznos és szükséges a nőnevelés, különösen korunkban, hol az igények roham lépésben emelkednek a drágasággal. Mindenki érvényesülni akar, akár van tehetsége hozzá, akár nincs. Sokszor azonban kevesebb tehetség mellett is lehetne érvényesülni az embernek, ha mód és alkalom volna hozzá.

Sok polgár-szülőtől hallottam ily panaszt: „mily kár, hogy nincs leány polgári iskola; milyen szívesen áldoznék gyermekemre, hogy jövőjét biztosítsam; mert manapság nem veszik el a leányt ha szegény, és nagyon jó ha meg tudja keresni kenyerét.

Igen okos és böles mondás ez. Dehát, megis kell tartani, nem kell visszariadni. A tudomány pénzbe kerül; azt nem adják olesón. Még akkor is sokba kerül, ha nem pénzen vesszük az oklevelet.

Ezt jól meg kell gondolni.

De úgy látszik, hogy polgáraink azt gondolják, hogy a polgári iskolában is egy-két korona a tandij. Pedig csak egy kis összehasonlítást kellene tenniök, és mindjárt rájönnének, hogy bizony nem lehet a polgári iskolában a tandij egy-két korona.

Gondolják csak meg, hogy a helybeli izraelita népiskolában a tandij 44 (negyvennégy) korona. Ha tehát egy népiskolában ily tekintélyes összeg a tandij, akkor a polgári iskolában még többnek kell lennie.

A népiskola csak alapot ad az elemi dolgokban, hogy a továbbképzés lehető legyen. A polgári iskola pedig, tudományt ad, hogy az, aki a társadalomban megélhetést akar magának biztosítani, ezt a célját tudományával, melyet a polgári iskolában szerez, elérhesse.

A polgári iskola tehát sokkal magasabb színvonalon áll, mint a

népiskola, tehát igényei is nagyobbak minden tekintetben.

Nem lehet tehát egy-két kor. tandijjal megelégedni a polgári iskolának. Berendezése, felszerelése, mind sokkal többbe kerül, mint az elemi népiskola. Aztán a tudományt, melyet nyújt, azt is meg kell ám fizetni!

Lám a hevesi izraeliták, mennyivel praktikusabban fogják föl a polg. leány-iskola létesítését. Ők még 200 korona tandiját is hajlandók fizetni, csak fönnálljon, csak létesülhessen. Nem riadnak vissza az anyagiak áldozathozatalától, hanem, még többet is hajlandók fizetni, Igen, mert tudnak összehasonlítást tenni: az elemi, és a polgári iskola között.

Es azt a különbséget is eltudják képzelni, hogy mennyivel többbe kerül a neveltetés akkor, ha más városban kell iskoláztatni gyermeküket. Megtudják fontolni, hogy ha helyben van iskola: felébe sem kerül, a tanítás és ami fő (!)

A „Heves és Vidéke” tárcája.

Három látogatás.

Az X-i temető egy árnyas fűzfája alatt, virággal beültetett, színehagyott koszorúkkal díszített sir van, ide vitt harmadik látogatásom. A sir előtt egy karsu, fehér kettéhasított márványkő, szakadt huru lanttal ékesítve, hirdeti becsületes polgárnyelven, hogy itt egy virágjában kettétört élet pihen az örök nyugalmat.

Nyárvégi délután volt, lelket betöltően csendes. Felmerült emlékeimben a most már porladó tetem nem rég megesett tragikus vége. A művészi nagyság, az eszmények, a nagyrahivatottság előrevetett, de be nem teljesedett ígérete. Szemem ismét megakad, a nagy lélek tragédiáját egy kicsinyes módon feltűntető kődarabon, s elijedek, hogy milyen közönségesen érzélgősnek fognak hinni azok is, kiknek majd elmondom ennek a rövid életnek csodás végét. Nem akartam szentimentális lenni, de ez az élet maga is ilyen volt, s én a misztikus hangu falombok, egyhangu sírdombok között melyeken erejüket vesztett napsugarak járnak szédítő vitus-táncukat, magam is így éreztem át ezt az egész életet, nem volnék őszinte, ha másképp mesélnék róla.

Talán 22 éves ifju lehettem, mikor

első emlékezetes látogatásom volt X-ben. Annát, unokanővéremet, kivel gyermekkorunk sok évét töltöttem együtt, esztendőök óta most láttam először, mert rövid időre menvén látogatába, rendszerint nem lettem otthon őt, ki néhány éve egy nagy városban tartózkodott, ahol ének tanulmányait folytatta..... Nem fogom soha elfelejteni azt a délutánt, mikor a zongoránál ültem, s ő bejött a szobába. Mámoros jó kedvvel üdvözölt, magához szorított, összevissza csókolt, hangoztatva, hogy soha jobbkor nem jöhöttem: annyi elmondani valója van.

— Igaz, hogy régen látott, talán el is szoktam már gondolkodásmódjától, talán nem is fogom mindenben helyeselni, a mit mond, de mégis el kell mondania mindent, fojtogatják a szavak, beteggé teszik az el nem mondott tervek.

— Majd este elmondok mindent — mondotta — most pihennem kell, kifárasztott az ut, a debutálás, a szerződési tárgyalások. S aztán a jövő — hiszen ismered a históriát Sándorral. A páratlan siker, a teljesülő boldogság, szóval, összevissza hadarok mindent, pedig pihennem kellene. De azért csak játsz tovább... imádom a zenét... Pokol a szívnek, vagy égi kő!... ezt játszad, a Violetta dalát, ebben volt olyan nagy sikerem. Huh! de csodás volt minden, de játszad hát, — aztán majd este beszélgetünk.

És este elmondott mindent. Első tanulmányait az énekiskolában. A szüleinek, egyszerű polgárembereknek, csak nehezen leküzdhető idegenkedését. Végtelen bizalmát pályája iránt, melynek sugaras jövőt jósolt mesterei biztatása. A gyötrelmes napokat, melyeken rajta is urrá lett a bizalmatlanság. Támadó szerelmét, melyből mindenáron menekülni akart, de amely fogva tartotta máig is; kínjait, midőn a célt oly messze, szerelmét oly elérhetetlen magasságban látta. S most ezélhoz ért. Az Opera, hol páratlan sikerrel debütált, fényes szerződéssel kínálta meg, ajánlatokat kapott impresszárióktól, akik vagyont ígértek egy-egy turnéjáért... A sors tehát neki adott igazat. Szülei balsejtelmői sem teljesedtek. A nagy vagyonskülönbség, mely elválasztotta szerelmétől, át van hidalva, s ő élhet művészetének és neki... Igazán kegyeltje a sorsnak!

Elnéztem ezt a törékeny testű leányt, amint az emlékezéstől felkorbácsolt vérrrel, idegesen jár fel s alá a zongora mellett, melynek billentyűiről még le sem vettem a kezem, megbénuulva ilyen hatalmas szenvedély láttán, amelylyel a különben banális história minden mozzanatát szinte előm festette. Aztán leült mellém, ujólag kért, hogy játszam el a Violetta dalát. Göresösen összeszorította betegesen lilás ajkait s csak időnkint nyitá szét azokat, hogy egy mélyet lélegezzen. Feje bá-

mindig szem előtt, a szülői szeretet melegítő és éltető hatása alatt van a gyermek. Ezért nem riadnak vissza az áldozatoktól.

Ne riadjunk vissza mi sem, hanem, ha azt akarjuk, hogy leányainknak egy oly forrást biztossítsunk, mely forrásból a megélhetés kenyere merithető, akkor két kézzel kell megragadnunk az alkalmat, mely most kínálkozik, hogy polg. leány-iskolánk legyen.

A megállapított 100 korona tandíj, valóban nem is oly sok, mint azt úgy hirtelen elképzeljük. Aztán nemis kell azt egyszerre lefizetni, hanem havonként is lehet azt fizetni 10 koronával.

Igy tehát egy szülő sem erőlteti túl magát, azt a 10 koronát havonként nagyon szépen megta- karithatja. Nagyon szomorú jelen- ség volna, hogy ez a havonkénti 10 korona tartaná vissza azokat a szülőket, kik eddig taníttatni szándékoztak gyermeküket.

Körülbelül április végéféle meg lesznek a beiratások a hevesi leány-polgári iskolába, — tájéko- zásul, hogy mennyi leány fog beiratkozni. Mert a beiratkozottak számától fog majd függni, hogy az 1907/8-ik tanévben megnyitható-e ezen leány-polgári iskola.

A szülők érdeke, hogy meg-

nyiljon, azért addig gondolkozza- nak és határozzanak, és ne riad- janak vissza ettől a csekély áldo- zattól, mert a sült galamb senki- nek sem repül ám a szájába.

D.B.

HIREK.

— **Márczius 15.** Mint halljuk, városunk eddigi szokásokhoz eltérően, a városház termeiben délelőtt 11 órakor akarja az ünnepséget megtartani. Ezen ujtással bi- zonyára azt a célt akarja elérni, hogy az ünnepségre, a hölgyek nagyobb szám- ban jelenhessenek meg.

— **Közgyűlés.** Heves Város és Vidéke takarékpénztára f. é. február hó 24-én tar- totta meg rendes évi közgyűlését, melyen sok részvényes jelent meg. A lefolyt évi jelentés örömmel történt elfogadása után nagy lelkesedéssel megválasztott Mäder Miksa ezen intézet elnökének. Dr. Füzessy József igazgatósági tag valamint Nemesik Kálmán kir. tábla bíró, örömmel üdvözlik az új elnököt, ki eddig is sok érdemet szerzett az intézet fejlődése körül. Továbbá elismerésüket fejezik ki Székely Dezső intézeti igazgatónak, kinek alig két évi igazgatása alatt a takarékpénztár nagy lendületet nyert. A nagy éljenzéssel fogadott beszédeket a jelen voltak nagy lelkesedé- sel fogadták és elhatározták, hogy ugy Mäder Miksa elnöknek valamint Székely Dezső igazgatónak fáradságtalan műkö- désük elismerésében bizalmat és jegyző- könyvi köszönetet szavaznak.

— **Kosárfonó tanfolyamot** nyit meg

Hevesen, a gazdasági ismétlő iskola. Első sorban szőlő-szállító kosarak készítésére oktatják ki a fiatal leányokat és fiukat, hogy a helybeli szőlő-tulajdonosok kész- letüket itthon szerezhessék be. A tandíj 3 korona, jelentkezni lehet a tanfolyam vezetőségénél, özv. Luzsi Antalné házában. Oktatási idő reggel 8-12. d. u. 2-6-ig.

— **Csalás a „tulipán“-ban.** A hevesi „tulipán“-hoz ezimzett vendéglőbe, febr. 24-én egy elegánsan öltözött fiatal ember elegánsan is költött: pezsgőt ren- delt és izletes ebédet. Azt hitték igazi uriemberrel van dolguk, azért készséggel szolgáltak neki. De végén csattant az ortor. Midőn fizetésre került a sor egy száz koronáról szóló váltóval akarta a 32 korona adósságot kiegyenlíteni, még pedig ugy, hogy a váltót szó nélkül ott hagyta és 6 maga is szó nélkül buesut mondott a „tulipán“-nak. De hát utólrta a neme- zis, illetve Varga Ferencz járás őrmester és Marinkás József őrsvezető, nyakon csipték és a bíróságnak adták át. A bíróságnál magát Kászony és Jakabfalvi László, Béla és Ferencznek mondotta. Nagyon valószínű, hogy ez csak ál név.

— **Vasuti előmunkálati engedély.** A ke- reskedelemügyi m. kir. miniszter Mátra- kőrös vidéki egyesült helyiérdekű vasutak részvénytársaságnak a Heves állomástól Jászapáti, Jászmihálytelken és Jászbe- rényen át a m. kir. államvasutak Nagy- káta állomásáig, esetleg Jászberénytől Jász-Felső Szt. György, Szentlőrinczkáta, Tóalmás és Kóka községeken át m. kir. államvasutak Sülysáp állomásáig, továbbá Heves állomásától Atány, Kömlő és Lő- rinczfalva községek érintésével a Debrecen- fűzesabony—ohátpolgári helyiérdekű vasut „Poroszló“ állomásáig vezetendő gőzmoz- donyu helyiérdekű vasut vonalakra adott előmunkálati engedélyt egy évvel meg- hosszabbította.

gyadtan a szék támláján nyugodott, s félig behunyt szemének lázas fényét be- árnyékolták hosszú, selymes pillái. Dus hajkoronájának egy-egy levált fürtje oda- tapadt verejtékező homlokára.

Anna állapota igen nyugtalanított s gyengéden kisimítva homlokából az oda- tapadt hajszálakat, kértem őt, térjen pi- henni. Ezt megígérte, csak arra kért, hadd dalolja el a Violette dalát s én ki- sérjem. Mikor a dal utolsó sorához ér- tünk, magam is — bár kelletlenül tettem eleget kívánságának — elragadva, kön- nyes szemmel köszöntem meg e páratlan élvezetet.

Néhány napig még ott voltam. Ismét és ismét boldogságáról beszélt. Tanácsot kért tőlem a jövőt, szerződési ajánlatait illetőleg. Egy napon eljött Sándor is, hogy megkérje Annát. Mint beavatott harmadi- kat, mindenüvé magukkal hívtak. Jövendő életük minden apró és nagy tervét előttem beszélték meg.... Szóval ugy hagytam el Annát, hogy bátran nagy boldogságban reméltem viszontláthatni.

...Talán nyolcz — tiz hónap telhetett el, hogy ismét elutaztam rokonaim látog- atására. Lázás előkészületekkel elfoglalt, boldogan sürgő-forgó háznépet véltem feltalálni, s egy halott csendes házat lel- tem, hol nesztelenül jártak-keltek; hol mindenki szótlan volt, s csak a szenvedés és félelemtől elsenyvedt arcok beszéltek. Az elért sikerektől, s a még jövendő boldogság reményétől dagadó művész-lelket véltem feltalálni, s oh, mit leltem!... Nem idézem fel emlékeimben ezt a képet, nem így akarok visszaemlékezni reá. A halál előszele csodásan előkészítette a nagymes- ter munkáját, azt láttam, s látom ma is,

bárhogy üzzem is szemem elől ezt a képet.

Mikor oda léptem az ágy mellé, megis- mert. Halál-fényű szemeit reám emelte... Viaszsárga homlokára tettem kezem, megfogta és mosolygott., a halál képe vi- gyorgott felém mosolyán keresztül.... Majd az orvos mindnyájunkat kiküldött a szo- bából, hogy a beteg több levegőhöz jusson.

A szomszéd szobában Sándorral talál- koztam. Atkozta a sorsot, mely ilyen ki- mőletlenül bánt velük... Már épen készültek az elutazásra, mikor Anna egyszerre kö- högni kezdett, egyre rosszabul lett, míg végre ágyának esett. Azóta fel sem kelt s most vége mindennek.

Az orvos nyitotta ránk az ajtót, néné- met szólította. Mi csendesen követtük őket.

Anna felült az ágyban, mintha új erő- höz kapott volna, halkán suttogott valamit anyjának. Az anya ijedten, kérdőleg te- kintett az orvosra, de ez beleegyezőleg int fejével, mintha mondaná: minden szabad, nincs a mi segíthet és semmi sem árthat.

S Annát utolsó kívánsága szerint felöl- töztették abba a ruhájába, melyben első nagy aratta: a Violette hófehér ruhájába. Azután nyílt az ajtó, s mi élénk, kik öltöz- tetése alatt a szomszéd szobában voltunk, megdöbbenő látvány tárult. Anna mint egy hófehér árnyék közelgett felénk, meg- ölelte Sándort, aztán engem, majd a zongorához vezetett.

— **Játszd a Violette dalát** — szólt elhaló hangon.

Bennem a kimondhatatlan érzések csodás kavargása mintha az életet ölték volna ki, s mint egy magasabb hatalom sugges- tiója alatt tettem kezemre a billentyűkre s megütöttem az első hangot. Anna rám mosolygott, s a szék karfájába kapaszkodva

énekelni kezdett. Nem volt erőm abba- hagyni a játékot és Anna is végig énekelte a dalt, lehunyt szemmel, az utolsó mo- sollyal ajkán, ugy, ahogy dalt talán soha- sem zengtek. A körülállók kalk zokogása, a zongora tompított hangja összeolvadtak fáradt, kimerült, tulvilágessé s hangjá- val. S mikor az utolsó akkordot megütöt- tem, s a dal utolsó hangja is elhangzott, lassan leereszkedett a székbe olyan mér- tőkben, a milyen fokban elhalt ajkán a hang. Aztán még egyszer kinyújtotta kar- ját, s a szeretett dal utolsó hangjával ajkán befejezte életét.....

S most itt ülök sirod alján, Lelkemben újjag felidézve esodás lényed minden va- varázsát, tragikus sorsod egész kalváriáját. S bárhogyan üzzem is, nem tudok szaba- dulni a gondtól, hogy ma egy esküvőn voltam hivatalos, amely helyett azonban sirodhoz jöttem, a melyen másnak esküdött örök hűséget valaki, ki egy év előtt azt hitte, hogy véget ért élete..... S én számlak drága halott, számlak. S egy méltatlan lélekből kiköltözött érzés szívembe zárásával nyujtok elégtételt neked örökre!

Vámos Árpád.

ADOMÁK.

Tanár: Nos tehát, mi a véleménye önnek a feltett kérdésben?

Szigorló: Teljesen egy véleményen va- gyok a tanár urral!

KÖZGAZDASÁG

Tőkeemelések.

Tőke szegény ország vagyunk és mégis azt tapasztaljuk, hogy a további országokhoz viszonyítva pénzügyi helyzetünk száma sokkal nagyobb, mint azt az ország általános gazdasági helyzete megköveteli. Ujabbi időben olyan lázas alapítási tevékenységet tapasztalunk, hogy gondolkodni kell eszünk mi tulajdonképpen a főok, mely az alapításnak kedvez. A helyes gondolkodás szerint a felszaporodott, megtakarított tőkék sietnek részt venni az új pénzügyi intézetek megteremtésében pedig a nagyközönségnek és a kis feleslegiek felett rendelkező kereskedőknek eszük ágába sincs a részvényvásárlás. Így tehát egyes nagy tőkés és nagy spekulánsok érdeke rendszerint, hogy valamely pénzügyi intézet megalakuljon, amelyet legkönnyebben ki tud aknázni a saját maga céljának.

Hogy ilyen módon a rendes és természetesen vállalkozásokra, a kisebb ipari telepekre, vagy más nemü jövelmező keresetágak megteremtésére nem maradt pénz, ez ennek az egészségtelen állapotnak az oka.

Közvetlen ez az oka a pénzügyi drágaságnak és ez az oka aztán, hogy a nagy pénzügyi intézetek is, látva, hogy a tőkét magas kamatozás mellett lehet elhelyezni, mert az értékpapírokban és részvényekben fekvő tőke a közforgalomból hiányzik és csak mint kölcsöntőke, drága kamattal jut oda vissza — tőkeemeléseket csinálnak. Ha ezen tőkésaporulat külföldi pénzzel történik, akkor az országnak eladósodását eredményezi, ha pedig belföldi tőke vásárolja oly nagy tömegekben az új kibocsátású részvényeket, akkor az önálló vállalkozásoktól még több tőke vonatik el, így hogy ez az erőltetett és pusztán a pénz drágaságára alapított tőkeemelések cseppet sem használnak nemzetgazdaságunknak oly mértékben, mint azt első tapasztalatra gondolná az ember.

Természetesen nem beszélünk itt ama nagy ötven és százmillió forintokról, mint például az Általános Hitelbank, amelynek tőkeemelése a világ pénzügyi helyzetével áll szoros kapcsolatban és melynek szociális helyzete kívánja meg, hogy részvénytőkés nagysága arányban álljon a többi vezető intézetek részvénytőkésével. Meg aztán az ilyen tőkeemelés azért történik, hogy az intézet éppen versenyképes legyen az olcsó hitelnyújtásban, amit az az érv is támogat, hogy

vidéki fiókok felállítását ezéozza, amelyek a magas kamatokkal szegény vidéki intézeteket kényelmes helyzetükből kiszorítják. Hogy legtöbb vidéki intézet, csak azért nem nyújt kedvezményeket a hitelt igénybe vevőknek, mert erre nem szorítja őt a céltudatos konkurrenzia.

Ha most hirtelen megváltozna a pénzügyi helyzete, ha Amerika hirtelen, valami égi csoda folytán vissza tudná fizetni európai tartozásait, de még olcsó pénzzel is el tudná látni a vén Európát, a bankigazgató uraknak nagyon, de nagyon kellemetlen volna ez a nagy tőke, amelynek lukratív elhelyezése ipari vállalkozások nélkül állandóan lehetetlen. Már pedig Amerikában nagy pénzügyi változások várhatók. A legnagyobb baj az azonban, hogy pénzügyi intézetünk bármily hatalmas tőkék felett is rendelkeznek. A mezőgazdasági hitelt, a jelzálogos kölcsönöket a záloglevelek visszafizetése folytán kielégíteni nem képesek. Ki vesz ma záloglevelet, mikor a részvénytársaságok dus osztalékokat öntenek a részvénybirtokosok lábai elé és van részvény, amelynek ára, egy napon hatszázötven koronás árával emelkedett el. A jelzálogos kölcsönök nagy fejtörést okoznak és hova — tovább állami feladat lesz — arról gondoskodni, hogy a mezőgazda mindenkor és a pénzügyi helyzetétől függetlenül kaphasson hitelt. Ha a tőkeemelések ezen a bajon segítenének, ami ki van zárva, akkor volna még igazán az az üdvös céljuk, amit sajnos a mi sivár közgazdasági helyzetünkben el nem ismerhetünk. A tőkés trüszijére vezet ez a sok

tőke halmozás — holott ép az volna a helyes hogy a tőkék decentrálizódnának, amit ma még a jelzálogos hitelnyújtás sem segít elő. A tőkeemelések még azt is jelzik, hogy a közel jövőben a betétállományok nagyon meg fognak csappanni és érdekes lesz az a statisztika, amit az 1907. év és a tavalyi összehasonlítása fog nyújtani ebben a tekintetben. Ezt pedig figyelemmel kíséreni csak úgy lehetne, ha az egyes intézetek köteleztetnének, hogy betétállományaikról rendszeres havi kimutatást közöljenek úgy, mint ahogy a jelzálogos intézetek, a jelzálogforgalmi kimutatást kötelesek közzétenni. És eljutottunk oda, ahová ezéozni akartunk, a tőkeemelések szorítják a törvényhozást arra, hogy a részvénytársulati törvény mihamarabbi revíziója megtörténjen, mert most már elmondhatjuk, hogy a nemzeti vagyonunk igen tetemes része van pénzügyi részvényekben és ezt a vagyont a részvényhozásnak kötelessége minden közgazdasági veszélytől megóvni. A mi a tulságba vitt tőkeemelésekben rejlik.

Szerkesztői üzenetek.

V. M. Recsk. Elfogyott már a küldemény. Ujat kérünk. Szeretném, ha a farsangot, vagy valami más dolgot, oly humoros „Epistola” alakban leírnád. Üdvözöllek benneteket.

A. R. B.-Gyarmat. Szintén nincs már. Kérek még abból a jóból. Csokolom kezded.

Cs. G. Vezekény. Talán a nagy hidegben befagyott a tintája?

Sz. G. Csongrád. Miért nem irsz? Irjál mindenkiről.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
attal a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakaszalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-
rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók,
boronák,
sorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecskaavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók,
örlömalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu
ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Rum és lefinomabb likör
előállításához küld utasítást

INGYEN

WATTERICH A.

Budapest, VII/B. Dohány-utca 5. sz.

SZŐLŐOLTIVÁNY ELADÁS.

A ki egészséges, olesó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

Vityé Miklós lelkiismeretesen vezetett oltványtelepéhez Csanádon Torontálmegyében, ahol szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és sima zöldoltványok, bor- és esemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók. — Szőlőingásnak külön e célra választot fajok. — Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak egy:

Miskolcz, 1906. szept. 12.

Van szerencsém értesíteni, hogy a f. év tavaszán Öntől rendelt 2600 db. szőlőoltványt teljesen meg vagyok elégedve, szépen fejlődnek. Őszi ültetésre tisztelettel kérem a következőket előjegyzésbe venni: Passanti gyökeres zöld oltványból 20 db. és Riparia Portalis gyökeres alany vesszőkből 300 dbot és tisztelettel kérem azt annak idején, — ha írok — azonnal küldeni szíveskedjék.

Szívélyes üdvözléssel VITLIS GYÖRGY.

Kiss József és Kiss Jóákhim

férfi és női cipészek HEVESEN.

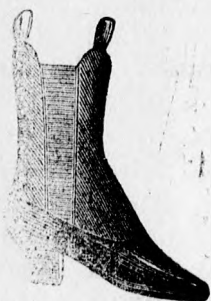
Tisztelettel értesítjük becses Czimet, hogy Hevesen Frank Zsigmond mellett levő üzlet helyiségben

cipész üzletet nyitottunk.

hol sajátkezűleg készítünk a legmagasabb igényeknek is megfelelő női és uri sevron és box cipőket, csizmákat, a legújabb divat szerint, a legolcsóbb árak mellett.

Javítások gyorsan és pontosan és a legrövidebb idő alatt eszközöltetnek.

Becsés pártfogását kérve

5-10

Kiváló tisztelettel:

Kiss József és Kiss Jóákhim

SARKADY FERENCZ

FÉRFI-SZABÓ PIÓK ÜZLETE HEVESEN.

Van szerencsém nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Hevesen *Morvai Mór* ur házában Ferencsik Lajos ur vezetése mellett

férfi-szabó üzletet nyitottam.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy becses megrendelőimnek a legdivatosabb szabás, pontos és lelkiösmeretes kiszolgálása által kegyes bizalmát kiérdemeljem.

Raktáron tartok a legújabb divatu Magyar és Angol gyártmányu szöveteket,

Kegyes pártfogását kérve

kiváló tisztelettel:

Sarkady Ferencz

férfi-szabó.

1 10